

Después de la boda

José Luis Sánchez Noriega*

Després de *Te quiero para siempre* (2002) i *Hermanos* (2004), aquesta tercer film de Susanne Bier que s'estrena a Espanya mostra una evident continuïtat amb els títols anteriors —melodrames escruixidors en què un succés fortuït o sorprenent irromp amb força en les vides de les persones per posar-les a prova—, cosa a què no pareix aliena la circumstància que siguin films del mateix guionista, Anders Thomas Jensen. També es veu un notable parentiu amb el moviment Dogma 95, tant perquè n'assumeix algunes de les propostes —absència de salts temporals, càmera en mà, renúncia al cinema de gènere— i per la insistència en el guió i la construcció dramàtica que, al cap i a la fi, constitueix la reivindicació del moviment, com pel tema de la revelació dels secrets familiars, tan present en els títols fundacionals *Celebración* (Thomas Vinterberg, 1998) i *Los idiotas* (Lars von Trier, 1998).

Jacob és un voluntari danès que regenta, a l'Índia, un orfenat amenaçat de tancament per falta de recursos. Viatge al seu país per aconseguir finançament per als seus projectes, ja que hi ha possibili-

tats amb una fundació que s'ha posat en contacte amb ell. S'entrevista amb el milionari Jorgen, que abans de donar-li una resposta, com per casualitat, el convida a les noces de la seva filla Anna. A la cerimònia, Jacob es troba amb la dona de Jorgen, Helene, amb qui va tenir una relació sentimental temps enrere. Jacob acaba descobrint que Anna és filla seva i que tot ha estat un muntatge. En efecte, Jorgen pateix una malaltia terminal i ha cercat Jacob perquè s'ocupi de la seva família quan ell no hi sigui.

La matèria prima, de manera decidida, melodramàtica de *Después de la boda* i el resultat d'un film tan contingut i convincent demostra, un cop més, que la diferència entre l'obra d'art i el serial més manipulador no es troba en el tema o en la naturalesa de la història, sinó en el tractament que se'n fa. O, des d'un altre punt de vista, aquest film ens fa veure que, per més que el món de *Falcon Crest* ens resulti caricaturesc amb les gelosies arrevatadores, passions desmesurades, enganys fraticides, enveges criminals o amors desfermats, la naturalesa humana

i les nostres vides no poden escapar-se d'aquests sentiments. Tot és qüestió de mesura, de distància emocional davant d'allò que es conta; es tracta de no confondre la realitat i la seva representació, ja que la mera reproducció d'allò real mai no adquireix la consistència de l'objecte estètic; molt més quan comporta la manipulació d'emocions i sentiments tan delicats com a ingredients de l'obra artística.

Susanna Bier ha sabut calibrar molt bé aquesta distància: ni tan propera com per atrofiar els sentits d'un espectador enfangat en les passions representades, ni tan llunyana que anul·li la necessària empatia amb els personatges i els seus avatars. La càmera sempre cerca, en un relat molt àgil, sense més dilacions que les imprescindibles, confiant en uns diàlegs molt ben mesurats, *Después de la boda* conta amb convicció una història molt melodramàtica, fregant la inversemblança, però que enganxa l'espectador. Al cap i a la fi, és la història de Jacob i, mitjançant l'adopció del punt de vista d'aquest personatge, respectat en la majoria del metratge, s'aconsegueix la solidaritat de l'espectador, de manera que més important que els successos que desfilen per la pantalla és el camí de sorpreses viscut per Jacob, el present compromès del qual amb els nins sense casa de l'Índia no és per força incoherent amb un passat d'alcohol i infidelitats.

Posats al caire de l'abisme, sobretot Jurgen i Jacob, però també les dues dones, el film planteja una reflexió sobre la condició humana en situacions excepcionals, aquestes que treuen el millor i el pitjor de tots nosaltres. El milionari Jorgen, feliç amb la dona, la filla adoptada i dos bessons de vuit anys, té la suficient generositat com per cercar un futur per a la família en la persona de qui podria ser-ne el rival (no sabem si en realitat ho va ser). Per descomptat que hi ha tragèdia en la mort anunciada, en negar-se a contar aquesta veritat i aconseguir la complicitat dels qui l'envolten; fins i tot seria discutible l'estratègia de la mentida per involucrar Jacob en aquest futur. Però no hi ha dubte de la fortalesa moral que situa a qui la posseeix per damunt de la mort mateixa. La història de Jacob

és l'itinerari de redempció d'un passat convuls, a penes entrevist per l'espectador, que passa per l'Índia, on aquest bevedor descobreix la pietat a l'amor als nins i arriba a la filla desconeguda i a Helene, la dona ara reconeguda com a mare.

Merescuda candidata a l'Oscar al millor film estranger, encara que improbable guanyadora per la duresa del tema i el tractament que en fa, *Después de la boda* és un film sòlid i reconfortant. No enlluerna per la novetat ni provocarà entusiasmes en el públic, però resol bé el tema que planteja i, en la seva peripècia argumental, s'atreveix amb matisos poc freqüents en el cinema melodramàtic. ■

Notes

(*) Per cortesia de l'equip Reseña.

Sussane Bier

